

עטל דרכיך דעהו

בעזהש"ת

דרכי צדק

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

דרכי אמונה

דא"ח מכ"ק אדמו"ר שליט"א

פרשת

ראה

תשב"ז

גיליון דרכי צדק

נר"ל ע"י מערכת

מכון דרכי צדק

להוצאת דא"ח

מכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א
מפורסב

בעיה"ק ירושלים תובב"א

כל הזכויות שמורות

ואין להעתיקו בשום אופן

להערות והארות

054-8458846

A026508288@GMAIL.COM

קול מערכת "דרכי צדק"

02-5401454

לע"נ ר' משה בן דן מאלר ז"ל

גיליון זה הונצח

לעילוי נשמת

הרב שלמה בן הרב

גדליה ז"ל

גלב"ע מוצאי יו"כ תשפ"ו

נתנדב ע"י בני המשפחה

לעדכון שמחות למדור

שהשמחה במעונם

וכן לתרומות והנצחות

לבעלי שמחה ויא"צ

וכד'

ניתן לפנות למספר

0548458846

לעילוי נשמת

שר בית הזוהר הגאון הצדיק

חכם משה שלום מעודה

זכר צדיק וקדוש לברכה

שנסתלק לבית עולמו לאחר

יסורים קשים ומרים שקבלם

באהבה רבה ובשמחה

ביום שב"ק

לסדר "זיקרבו ימי ישראל למות"

פר' ויגש ד' טבת תשפ"ה

תוכן הענינים

דא"ח כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א.....ה'

פניני דרכי צדק.....ט'

מדור עצותיך אמונה.....י"א

מדור משלי דרכי צדק.....י"א

מדור מאורות צדק.....י"ב

מדור סגולות צדק.....י"ג

מדור השו"ת.....י"ד

מדור יומא דהילולא.....ט"ז

דרכי אמונה-דא"ח כ"ק אדמו"ר שליט"א.....י"ח

דבר המערכת

בספה"ק עיריין קדישין פר' ראה עה"פ ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, כתי' שויתי ה' לנגדי תמיד. אומר אני שמחוייב כ"א לראות חיות השי"ת בכל הדברים. דהיינו בהרע וגם בכל התאוות צריך לידע שמלכותו בכל משלה. כדאיתא בכל יום יצרו של אדם מתגבר עלי' והקב"ה עוזרו. אומר אני שהקב"ה ברא את העולם בז' מדות. והן ששת ימי המעשה. לך ה' הגדולה והגבורה והת"ת וכו' יש אהבה זרה רח"ל ויראת ה' ויראה זרה רח"ל. וכן מדת נצחון ג"כ ויבחר בטוב. וכ"ד נמשך מחיות השי"ת כי בלתי חיות השי"ת הי' נמאס ומאוס. ולא הי' שוה תאוה לזה. ע"כ צריך לבחור בטוב. והעצה לזה לך ה' הגדולה. והמתנשא לכל לראש. שצריך לבוא לאמונה. כי כשמאמין שמכח"כ ומלכותו בכל משלה אזי יבחר בהטוב. וזשה"כ ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. ע"כ צריך לראות בכ"ד אנכי וכתי' לה' הארץ ומלואתה. גם השמים שמים לה' והארץ נתן לבנ"א והקשו חז"ל דסתרי אהרדי ותירצו כאן קודם ברכה כאן לאחר ברכה. אומר אני כשאדם עובד ה' בכל דבר דהיינו באכילה ושת' כדי שיהי' לו כת לעבוד את ה'. הגם שיש כוונות אחרות רק באם שיעבוד עב"פ בזה האופן. ותות"פ בוודאי צריך שיהי' לשמו ית' ומשא ומתן כדי שיתן צדקה. וזהו בכל דרכך דעוהו והוא ממשיך ברכאין לעלמא וזהו לאחר ברכה. והארץ נתן לבנ"א אבל באם שיעשה הכל לשם תאוה חז"ל הוא נרנן מפריד אלוף כי כל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה כאלו גזול אבי' ואמו כי הכל עושה להנאתו. ואינו ממשיך שפע והוא חבר לאיש משחית היינו שהשפע היורדת מלמעלה נותנת כח להקליפות והוא נרנן מפריד אלוף ויראה האדם לבחור בטוב וזהו שויתי ה' לנגדי תמיד שיראה האדם חסד השי"ת בכל הדברים וזהו ראה אנכי ויעזור לנו השי"ת ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום.

ואת נזומתי בעניי כי אמרתך זייתני

דא"ח מכ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

דא"ח בסעודתא דחקל תפוחין קדישין פרשת ראה

ליל שב"ק ל' אב תשע"ז

עה"פ "עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה" (במדבר יד, כב) איתא בגמ' תענית (ט, א) "עשר תעשר", עשר בשביל שתתעשר. והביאו התוס' (שם) בשם הספרי (וי"ג בשם מדרש תנחומא, שבספרי אינו מובא, ובמדרש תנחומא נמצא דאיתא בפר' ראה) שהיה הכתוב צריך לומר 'עשר תעשר את תבואתך' וממש"כ "את כל תבואת זרעך" יש ללמוד שצריך לעשר אף בכל הרווחים, ועיי"ש שצריך האדם לעשר מכל דבר שהרויח.

והנה הרמב"ן ז"ל מבאר (פר' ראה) דזהו "שנה שנה", שיעשר התבואה שתי שנים זו אחר זו, כן קבלת רבותינו (ר"ה יב) ועיי"ש. וה'כלי יקר' מבאר שאם נתן בשנה זו עשרה ממאה, יזכה לעשר לשנה באה את כל תבואת זרעך של שנה זו ויעשה לשנה הבאה אלף מדות ותתן מאה מעשר, וכן יעשה מדי שנה בשנה. וזהו שנאמר "היוצא השדה שנה שנה", ואולם לפי מה שמצינו שכל ענייני הצדקה נאמרו בכפל לשון, 'עשר תעשר', 'נתן נתן', 'פתוח תפתח', 'העבט תעביטנו',

אף השכר כפול 'כי ברך יברכך', על כן נראה שכל ענייני הצדקה כפולים הנתינה ביד והפיוס בפה, על ידי שלא יירע לבבו ויתן לו בסבר פנים יפות וכלב שלם וכשלא שמע גערה כאמרם ז"ל (ברכות ה, א) המתפלל ישהה כשיעור שני פתחים וכו', והוא לקיים מה שנאמר (תהלים יז, טו) "אני בצדק אחזה פניך", מכאן למדו שקודם שיתפלל יתן פרוטה לצדקה (ב"ב י, א). וזהו 'שיעור שני פתחים', כמו שנאמר "פתוח תפתח את ידך", והיינו פתיחת היד ופתיחת הלב, שנזכר בפסוק הקודם "לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך", על כן כל ענייני הצדקה כפולים, אחת ביד ואחת בלב, ועל כל אחד מאלה הקב"ה קובע לו שכר בפני עצמו, לכך נאמר "כי ברך יברכך".

עוד מביא ה'כלי יקר' כי כל הלשונות הכפולים באו לומר שאם נתן פעם אחת, יזכה ליתן פעם שנייה, כי נתינה גוררת נתינה, וכן כולם.

והנה מצות מעשר לחוד ומצות צדקה לחוד. וכתוב (במדבר טו, ז-ח) "כי יהיה בך

אביון מאחד אחיד באחד שעריך בארצך אשר ה' אלוֹקֶיךָ נותן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ירך מאחיד האביון, כי פתוח תפתח את ירך לו וגו', ופירש"י "פתוח תפתח", אפילו כמה פעמים (עפ"י ספרי טו, קלח). ובתריה כתיב (במדבר טו, י) "נתון תתן לו ולא יירע לבבך בתתך לו, כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלוֹקֶיךָ בכל מעשיך ובכל משלח ירך וגו'". פעם נשא הרה"ק בעל 'באר מים חיים' זי"ע דרשה, בה אמר את הפסוק הנ"ל וביאר אפילו כמה פעמים, ואדם אחד שהיה משומעי הדרשה רצה לנסות את רבו, ה'באר מים חיים' (אשר היה כלהבת אש קודש) אם הצדיק עצמו מקיים את הדברים, על כן כשהגיע אחד הקבצנים לבית המדרש, שלח אותו אל הרה"ק בעל 'באר מים חיים' זי"ע פעם אחר פעם, והתבונן מן הצד, ולהפתעתו ראה שהצדיק נתן לאותו אביון בכל פעם, שוב ושוב, כל אימת שבא אליו לבקש, עד אשר תם כל כספו שהיה לו. או אז נוכח האיש לדעת שהרה"ק הנ"ל אינו רק נאה דורש אלא גם נאה מקיים, ועמד וביקש ממנו מחילה על שניסוהו בנסיון זה.

אדם אחד היקשה, שהרי הוא נותן הרבה ממון לצדקה, לכל העניים הבאים אליו, ואעפ"כ איננו מתעשר, אין הוא רואה היכן העשירות שהבטיחה התורה "עשר" למען תתעשר. וכן היה אדם אחד שנכנס אל הרה"ק רבי יואל מסאטמאר זיע"א {יוד"ק

כ"ו אב} והתלונן, שהנה ידוע ומקובל שהסנדקאות בברית מילה היא סגולה לעשירות, והנה כיבדוהו בסנדקאות בברית, ואיננו רואה את העשירות המובטחת. השיב לו הרה"ק מסאטמאר זי"ע, שאין הכוונה דווקא לעשירות בממון, אלא יש עשירות בבנים, שזוכה אדם לבנים טובים והגונים, יראי שמים ההולכים בדרכי השי"ת ובתורתו, וכן יש עשירות שהיא בדעת ובחכמה, ויש עשירות בתורה ובחכמה, כשהאדם מחדש חידושי תורה וכדו', נמצא שהעשירות איננה בהכרח דווקא עושר ממוני. וסיים אותו צדיק ואמר 'והעולם אינו נגמר בכסף'. עכ"פ נמצא שזו היא הברכה האמורה בתורה הק', ברכת העשירות אפשר שהיא חלה לאו דווקא בממון כי אם בילדים טובים, בתורה וביראת שמים.

והנה איתא במדרש שאדם שיש לו אחד משלושת הדברים הללו, יש בידו כל העולם כולו, ואלו הם חכמה, וממון וגבורה. החכם, כל העולם בידו. העשיר, הנה הכסף יענה את הכל וקונה כל דבר ללא שיעור וגבול. וגבורה, שהוא מנצח את הכל. כתיב (דברים כג, כא) "למען יברכך ד' אלוֹקֶיךָ בכל משלח ירך", ומינה ילפי' שהברכה כוללת 'הכל', שיש לו עשירות בכל ג' הדברים הנ"ל. מעשה היה אצל הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע שכרך אדם אחד אשר ביקש ממנו ברכה לעשירות, וברכו, ואחר כך

נתעשר האיש ההוא עושר רב ביותר. שמע זאת הרה"ק רבי נפתלי מראפשיץ זי"ע, שהאדם ההוא נתעשר עושר רב כזה לאחר הברכה שברכו הרה"ק מרימנוב, ותמה הלא הרבי יכול היה להעשיר מאה עשירים! מה ראה הרבי ליתן לאדם אחד עושר רב כל כך? אמר לו הרבי רבי מגדלי אני ברכתי אותו בפשטות שיהיה עשיר (סתם) אלא שהאיש ההוא פיקח היה ועמד וחילק עושרו לצדקה, ומתוך כך זכה לכל אותה עשירות מופלגת. וזהו דאיתא במדרש כאן, שקראו עליו רבותינו "מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים ינחנו".

ה'כלי יקר' מבאר, כי בעצם כל 'נותן' זוכה להיעשות 'מקבל' (פי' שע"י נתינת הצדקה זוכה להתברך ולקבל השפע מן שמיא), וככל שנותן יותר לצדקה זוכה לקבל יותר, בכפלי כפליים, כלשון "בגלל" ("בגלל הדבר הזה"), וזוכה שהגלגל מתהפך לו לטובה. וידוע מאמר ה'חת"ם סופר' זצ"ל, שיש גלגל בעולם אשר כל אדם צריך לעבור, ואולם האדם המפריש מכספו לצדקה לעניים זוכה להינצל מן הגלגל ההוא, שלא יצטרך לעבור את הגלגל (פי' את הגלגל של התהפכות העשיר לעני) על כן יראה כל בר דעת לחלק ממונו לצדקה בעין יפה וביד רחבה.

מסופר על הרה"ק בעל 'מגלה עמוקות' זי"ע, בעת היותו רבה של קראקא,

שהחליט פעם להתפטר מן הרבנות בשל סיבות שהיו עמו. לבסוף, מחמת מעשה שהיה, חזר בו מהחלטתו ונשאר על כס הרבנות. מה היה אותו מעשה, יהודי אחד מאנשי העיר, התפרנס ממכירת כעכים (בייגאלאך). נוהג היה האיש לקום בחצות לילה, לנפות את הקמח וללויש את הבצק לעיסה, ובתוך כך היה מבקש ומתפלל להשי"ת רבונו של עולם, עוזר נא לי שתהא העיסה טובה! לאחר שהניח את העיסה לתפוח, ביקש עוזר נא לי שיתפח הבצק ויעלה כראוי! כאשר הכנים את הכעכים לתוך התנור, שב וביקש עוזר נא לי ה' שייצאו הכעכים אפויים כראוי, שיהא טעמם ערב לחיך! לעת בוקר, התפלל השי"ת, עוזר נא לי בשעה שאצא אל השוק, שיזדמנו לי קונים שיקנו את סחורתי! לאחר שסיים את מכירת הכעכים, הלך לו אל בית המדרש וישב ולמד כל היום כולו בהתמדה.

הבחין בו עשיר אחד, ונצטער צער רב באותו יהודי תלמיד חכם, השוקד בכל רגע פנוי על לימוד התורה, שצריך להיות עמל ויגע כל כך לפרנסתו במכירת כעכים. מה עשה? פנה העשיר אל מוכר הכעכים והציע לו 'שותפות יששכר וזבולון'. "אני מוכן לפרנס אותך ולדאוג לכל הצרכיוותיך, לא תצטרך לייגע עצמך בהכנת הכעכים בלילות ותוכל לשבת על התורה ועל העבודה מתוך נחת, ואהא שותף עמך בשכרך הרב בעולם הבא!"

נתרצה המוכר, עמדו וכתבו שטר ואף חתמו עליו.

בחלוף כמה שבועות, התייצב מוכר הכעכים אצל העשיר וביקש לבטל את ההסכם. תמה העשיר מה פירוש, והלא כתבנו הסכם ואף חתמנו עליו שנינו, והינך מחוייב אפוא לכבד את חתימתך! ואולם האיש בשלו. הזמינו העשיר לדין תורה אצל הרה"ק בעל 'מגלה עמוקות', ושטח לפניו את טענותיו הנה חתמתי על שטר שותפות יששכר וזבולון עם יהודי זה, וכעבור כמה שבועות הריהו חוזר בו ומבקש לבטל את ההסכם. שאל אותו ה'מגלה עמוקות' מדוע רוצה אתה לבטל את הסכם השותפות? נענה מוכר הבייגאלאך ואמר רבינו, כל השנים שעסקתי בייצור הכעכים, הייתי בקשר עם הקב"ה. התפללתי על כל דבר ודבר שעשיתי שייצא טוב ויצליח, ואילו כעת, לאחר חתימת ההסכם, אין לי שום קשר לקב"ה. הסכם שכזה איני רוצה בו, ולא על דעת כן חתמתי! כששמע ה'מגלה עמוקות' את הדברים, התפעל ואמר אם יש בעיר הזו 'בעלי בתים' שכאלו, הנני נשאר בקראקא לכהן ברבנות.

בספה"ק 'תפארת שלמה' (בפרשתן) מובא מאמר הזוה"ק שתפילה בציבור עולה עד כסא הכבוד ופועלת שעל-ידה זוכים להשפעות. אכן, אם משיחים חלילה בין תפילת לחש לחזרת הש"ץ ווערט מען האן די

השפעות (מאבדים ומפסידים את ההשפעות), ומאוד יש לאדם להיזהר שלא להשיח משך כל התפילה מרישא ועד גמירא, ובפרט בין תפילת לחש לחזרת הש"ץ. הוא הדין בסעודות שבת קודש, אשר הם זמנים של 'עת רצון' גבוהה ונעלה מאוד בסעודת ליל שבת, סעודתא דחקל תפוחין קדישין, ובסעודת צפרא דשבתא, שהיא בבחי' עתיקא קדישא, וביותר בעת סעודה שלישית, רעוא דרעוין, סעודתא דזעיר אנפין, אשר הן ג' בחינות נשגבות ורמות. והגם שאנשים כערכנו אין לנו השגות במדרגות הנשגבות והגבוהות הללו, עכ"פ יש לנו להאמין שכך הוא. וכדרך שמסופר על אותו חסיד שפעם שמע דברי תורה מרבו, ושמע בתוך הדברים את המושג 'עתיקא קדישא', והגיע להתלהבות מהמילים הללו וחזר עליהן 'עתיקא קדישא, עתיקא קדישא'. שאל אותו אדם אחד שראהו מתלהב מאי ניהו עתיקא קדישא. השיב החסיד אינני יודע משמעות המילים, אולם זאת יודע אני, שעניין גדול הוא עד למאוד, שהרי הרבי אמר זאת.

פעם אחת סיפר לי הרה"צ רבי אלי' ראטה זצ"ל, משמשו של הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע, שפעם היה צדיק אחד מרבני הונגריא אשר בערוב ימיו ישב בימות הקיץ החמים כשהמגבעת לראשו ועל גופו כל המלבושים, ואותו צדיק ישב כך בחום הגדול כשהוא מזיע מאוד. ביקשו ממנו מקורביו

שייאות להסיר את המגבעת מראשו ואת המלבוש העליון (החליפה), על מנת להקל מעליו את החום.
נענה אותו צדיק והתבטא בזה"ל היינט ווען איך בין שוין העלטער האב איך שוין

נישט כוח צו דינען דעם רבנו של עולם, איז לאז מיר זיצן פאר אים לכל הפחות מיט דרך ארץ. (כיום כשהנני מבוגר, אין לי הכח לעבוד אותו ית', הניחו לי לכל הפחות לישב לפניו ית' בדרך ארץ).

בנינו דרכי צדק

על פרשתן

ראה אנוכי

כל העולם מקשים עה"פ ראה אנוכי נותן לפניכם היום, מהו שמישה רבנו ע"ה אומר על עצמו אנוכי, אלא כידוע שמישה רבנו ע"ה היה השכינה מדברת מתוך גרונו, וגם כתיב "מישה עניו מאוד מכל האדם וגו'" ע"כ אמר מישה רבנו ע"ה ממעם הג"ל שהשכינה מדברת מתוך גרונו.

*

אנוכי ה' אלו'

והנה ה-אנוכי קאי על האנוכי של עשרת הדברות, (וכן הוא בבעל הטורים) וכל התורה, והברכה כלול בזה ולכן אמר אנוכי ולא אמר אני.

*

אנוכי נותן

יש קושיא גדולה מהו לשון שאומר אנוכי "נותן" לפניכם ולא אומר אנוכי אומר לפניכם או יאמר לפניכם הרי היה זה אמירה ומה הוא לשון נותן, ובאור החיים הק' מישב ענין זה שהשי"ת אמר ראה כבסמוך כל מקום אשר כף רגלכם תדרוך לכם יהיה והיא כלולה בה בנתינה זו גם ברכה, וגם קללה ח"ו באם לא תשמעו ושאז יקנו בכם אומות העולם ויגרשו אתכם מהארץ ועין שם באריכות.

וכתב הרה"ק רבי יונתן מאייבשיץ זיע"א בספרו 'אהבת יהונתן' (פר' ואתחנן) שאם ירצו לתת את ארץ ישראל לעם ישראל יתנוהו אך שלא יקחנה, ואם כן יקחנה ויבואו לכאן ולא יתנהגו כאן כמו שצריך, יזרקו אותנו מכאן, ואז הגלות תהיה קשה עוד יותר מאשר קודם לכן והרה"ק מסאטמאר זיע"א מביא בספריו את דברי ה'אהבת יהונתן' הנ"ל אולם את סיום דבריו לא רצה לצטט. וצריך תפילות רבות כדי להינצל מכך, ה' ירחם.

*

ה"א עילאה וה"א תתאה

בפסוק הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל יצא אלונים מרה. מתחיל הפסוק בה"א ומסיים הפסוק בה"א, וזה סוד של ה"א עילאה וה"א תתאה { של שם הוי"ה }.

(ליל שישי פר' ראה ערצ ר"ח אלול תשפ"ג)

*

שבת מברכין אלול

בשבת קודש הבעל"ט כבר מברכים חודש אלול, דכירנא בשנים קדמוניות בשעה שבירכו חודש אלול היו אנשים מתעלפים מפחד ה' שהולך לשפוט אותם.

(יום א' ראה י"ט אב תשפ"ג)

*

בין הזמנים

יש למסור לבחורי החבורה שיש להתחזק בענין בין אדם לחבירו ולהזהר בכל פרט וביותר שלא לפגוע את חבירו, ויש לעוררם גם בענין בין הזמנים שיש לנצלם, וצריך שיהיה סדר היום, און ס'זאל נישט ווערן צופאטשקעט, וויל ס'קען ווערן צופאטשקעט און מ'קען פונקט פארקערט מ'קען האבן א רייכקייט און דעם בין הזמנים.

(ד' ראה כ"ג אב תשפ"ג-לנחורי המצורה)

מדור עצותיך אמונה

איתא בזוה"ק שהמצוות הן עצות, כל' תרי"ג המצוות הן תרי"ג עיטין [עצות] כיצד להמשיך קדושתו יתברך, והן עצות לאדם להתקרב אל הקב"ה ולהיטיב את מדותיו.
(ליל ששי פר' אחרי וקדושים תשע"ח וכן בדל"ח רעוא דרעוין פר' בשלח שנת שירה ט"ו בשבט תשס"ז)

לבקש על בניין בית המקדש

הנה הזכרנו בקידושא רבה (שב"ק דנא) מאמר ה'תפארת שלמה' עה"פ (דברים יב, ה) "כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלוקיכם מכל שבטים לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה". והנה אצל אחינו בני עדות המזרח נהגו להוסיף נוסח 'על חטא שלא ביקשנו על בניין בית המקדש', אלא שאצלנו הנוהגים כבני אשכנז אין מזכירים נוסח 'על חטא' הנ"ל. עכ"פ יש לנו לדעת במה מדובר, שהרי אין לנו השגה כלל ועיקר מה נפלאה וגבוהה היתה השראת השכינה בבית המקדש בשעת שמחת בית השואבה, כשהיו זוכים למחילת עוונות והיו שואבין רוח הקודש. וא"כ אין אנו מתפללים ומבקשים די הצורך, ולא אכפת לנו כל כך, שאילו היינו יודעים מה היה ניתן לשאוב ולזכות שם, בוודאי היינו מפצירין בלא הרף ומבקשים על כך בכל רגע. ולא תימה מפני מה ישנם כל כך הרבה יונגע קינדער (נערים צעירים) אשר יורדים פון יודישען וועג (מדרך היהדות) רח"ל, הסיבה היא משום שאנו שרויים בדור של הסתרה וחשיכה ועניות רוחנית גדולה. והעצה לזה היא להפציר להתפלל ולבקש לפני השי"ת אין סוף שכבר נזכה לצאת מהחשכות והגלות ושזכה למחילת עוונות ושאיבת רוח הקודש.
(פרא דשבתא פר' ראה תשע"ו).

מדור מעלי דרכי צדק

ה'דעת' של הצדיק מונחת בחפצי הקודש

בדי לקבל יראת שמית צריך לעבוד שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים ויש דברים המסייעים לקשרו שהבא ליטהר מסייעין אותו, ולמשל חפצי קודש של צדיקים שיש בהם כוח קדושתם

כמבואר בספה"ק (עיין פרק כ"ו בספה"ק מסילת ישרים ע"פ הגמ' בכתובות ק"ה), אך צריך לדעת שזהו רק כשהם במסורת בקדושה להבין הענין מסופר על חפצי קודש רבים שהביאו לפני הרה"ק מסאטמאר זיע"א { יוד"ק כ"ו אב } ואם לא ידע מה מקורם ומהיכן הגיעו, סירב לקבלם. אכן, אם ידע שיש להם מקור כשר ואמיתי, שמח בהם שמחה מרובה, ואמר שיש בהם קשר לצדיקים הללו שהיו בעליהם מכיון שה'דעת' של הצדיק מונחת בחפצים שלו.

מדור מאורות צדק

עובדות שב"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

סיפר שהיה בדידיה

לבקש על בניין בית המקדש

הנה הזכרנו בקידושא רבה (שב"ק דנא) מאמר ה'תפארת שלמה' עה"פ (דברים יב, ה) "כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלוקיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה". והנה אצל אחינו בני עדות המזרח נהגו להוסיף נוסח 'על חטא שלא ביקשנו על בניין בית המקדש', אלא שאצלנו הנוהגים כבני אשכנז אין מזכירים נוסח 'על חטא' הנ"ל. עכ"פ יש לנו לדעת במה מדובר, שהרי אין לנו השגה כלל ועיקר מה נפלאה וגבוהה היתה השראת השכינה בבית המקדש בשעת שמחת בית השואבה, כשהיו זוכים למחילת עוונות והיו שואבין רוח הקודש. וא"כ אין אנו מתפללים ומבקשים די הצורך, ולא אכפת לנו כל כך, שאילו היינו יודעים מה היה ניתן לשאוב ולזכות שם, בוודאי היינו מפצירין בלא הרף ומבקשים על כך בכל רגע. ולא תימה מפני מה ישנם כל כך הרבה יונגע קינדער (נערים צעירים) אשר יורדים פון יודישען וועג (מדרך היהדות) רח"ל, הסיבה היא משום שאנו שרויים בדור של הסתרה וחשיכה ועניות רוחנית גדולה. והעצה לזה היא להפציר להתפלל ולבקש לפני השי"ת אין סוף שכבר נזכה לצאת מהחשכות והגלות ושזכה למחילת עוונות ושאיבת רוח הקודש.

(לפרט דשנתא פר' ראה תשע"ו)

מדרש סגולות צדק

מסי"נ גורם להעלאת מ"ן

הרה"ק מסאטמאר זיע"א { יוד"ק כ"ו אב } הלך במסי"נ ובפרט כשהיה מוחה נגד הציונים על אשר הם מחריבים את התורה רח"ל, ושלחו להזהירו ולאיים על חייו שיחסלוהו אם לא יפסיק לדבר נגדם, וכששמע כך, נסתגר בחדרו למשך ג' ימים ולא קיבל איש ולא שוחח עם אף אחד, אלא נתיישב ועבר על כל התורה כולה בבלי וירושלמי, על כל מאחז"ל בענין מסי"נ ובירר לעצמו האם הוא מחויב למסור נפשו להריגה ממש על קידוש ה' בענין המחאה. ולאחר שיצא מחדרו בעבור כמה ימים הגיע למסקנה שעליו להמשיך בדרכו הק' במסי"נ ומני אז היה כל ימיו בחשש שמא ירצחוהו נפש וכל אימת שאירעה הפסקת חשמל וכדו' חשש אותו צדיק שמא הגיעו הרוצחים, וכל דרשה היתה אצלו במסירות נפש ממש.

ונלע"ד שמאחר שהלך בזה במסי"נ גרם ליחודים גדולים, והוא כמ"ש האריז"ל, שהצדיקים במסירות נפשם גורמים יחודים גדולים למעלה, וזה ענין של העלאת מ"ן, וסגולה נשגבה הוא להעלאת מ"ן להיות מסור הנפש אל השי"ת ובעבור כבוד שמו ית'.

מדרש העש"ה

מלוקט משיחות קודש תשובות לשאלות שנשאלו

לכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

עניות ודלות-ציפוי לבנין ביהמ"ק

שאל השואל:

הנה בהפטרת שבת זו, שבת ראש חודש, קראנו את הפסוק (ישעיה סו, ב) "ואל זה אביט אל עני ונכה רוח". ילמדנו רבנו אם הכוונה לעני שרוחו נשברה או שמא לעני כפשוטו, או לעני בדעת או לעני בתורה?

ענה כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א:

כוונת הפסוק היא כפשוטו, לעני בממון, וכמ"ש בהפטרה שם.

השבוע יחול יוד"ק של הרה"ק רבי חנוך העניך מאלעסק בעל 'לב שמח' זי"ע. הוא זי"ע היקשה פעם עה"פ "שועת עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע", דלכאו' יש להבין כפל הלשון. עוד יש להבין מפני מה פתח הכתוב בלשון 'עניים' וסיים בלשון 'דל'. ועוד, מדוע בתחילה לשון רבים ולבסוף לשון יחיד.

וביאר הוא זי"ע, דהנה דוד המלך ע"ה ביקש (תהלים סא, ה) "אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיד סלה", ואיתא בגמרא (שקלים ז, ב) אין דוד שאין בו ליצנין כדורו של דוד. מה היו פרוצי הדור עושין? היו הולכין אצל חלונותיו של דוד, אומרין לו דוד, דוד! אימתי יבנה בית המקדש? אימתי בית ה' נלך? והיה דוד אומר אע"פ שמתכוונין להכעיסני, יבא עלי אם לא הייתי שמח בדבריהם, דכתיב "שמחתי באומרים לי בית ה' נלך". "והיה כי ימלאו ימך ושכבת את אבותיך". אמר לו הקב"ה לדוד ימים שלמים אני מונה לך ולא ימים חסרים כלום. שלמה בנך יבנה בית המקדש. אלא להקריב קרבנות ציבור חביב עלי צדקה ומשפט שאתה עושה יותר מן הקרבן, שנאמר "עשה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח". והיקשה 'קרבן העדה', וכי עלתה על דעתו של דוד המע"ה שיהא חי וקיים לעד ולעולמי עולמים? והלא הוא עצמו ביקש (תהלים לט, ה) "הודיעני ד' קצי ומדת ימי מה היא". אלא, ביאור העניין על פי מאמר הגמ' שדוד המלך ע"ה ביקש שיהיו דבריו נאמרים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ואחז"ל בגמ' שם (ובפסיקתא רבתי ה,

(ד) שכוונת הפסוק "אגורה באהלך עולמים" שיזכה לב' עולמות, לעוה"ז ולעוה"ב. ולפ"ז נמצא, שה'עניים' הם בני ישראל, אשר משוועים אליו ית', ואילו 'דל' הוא דוד המלך ע"ה אשר צועק עם בני ישראל המשוועים אליו.

יהודי אחד נהג לומר מתוך התלהבות רבה את המזמור "לדוד ה' אורי וישעי" ובהגיעו לפסוק (תהלים כז, ד) "לחזות בנועם ה'" החל חוזר ואומר אותו שוב ושוב 'לחזות בנועם ה', לחזות בנועם ד'! פעם שאל אותו מאן דהוא פון וואנט קאנט איר נועם' (מהיכן הינך מכיר את נועם ה')? וכששמע זאת הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע, התבטא ואמר ער האט געוויסט וואס מיינט נועם ה'! (הוא ידע מה המשמעות של נועם ה'!).

אחד השרים הנכבדים (הפריצים) בימיו של הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע, בעל ממון רב, היה אוהב תענוגים, ותענוגותיו היו מהבלי העולם הזה, דברי שטות והבל. פעם ציווה שיכינו לו אמבטיה מלאה במשקה יקר ('שמפניה'), ופעם אחת, היה זה בימות הקיץ, חשקה נפשו להחליק במזחלת על השלג, אולם מאחר שלא היה שלג בימות הקיץ, ציווה לפזר על הכביש כמויות רבות של סוכר, והיה מחליק כך על הסוכר. כשבאו וסיפרו את הדבר להרה"ק מבארדיטשוב זי"ע, שאל אותו צדיק האם הפריץ ההוא מדליק נרות חנוכה? השיבוהו רבי, הלא גוי הוא, והיאך ידליק נרות חנוכה? קרא הצדיק אם אינו מדליק נרות חנוכה, בוודאי שאין לו שמץ של מושג בתענוג אמיתי של ממש.

(לפרא דשנמא פר' ראה תשע"ו)

*

שאל השואל:

בענין אמירת המזמור "לדוד ה' אורי וישעי" מה העניין בזה שנהגין לומר אותו קודם קדיש תתקבל?

ענה כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זי"ע"א:

בבית מדרשנו נהגין כמנהג מקומות רבים שאמרו מזמור זה קודם קדיש תתקבל, והטעם, שמזמור "לדוד ה' אורי וישעי" עולה על 'תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל'.

וכך היה גם מנהגו של הרה"ק מביאלא זי"ע וכן בחסידויות שבמדינות רוסלאנד נהגו כן.
(לפרא דשנמא פר' ראה תשע"ו)

מדרור יומא דהילולא

מלוקט משיחות מלוה מלכה ושאר דברות קודש

מב"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

הרה"ק רבי שלמה חיים מסאדיגורא זיע"א

כ"ו אב

אחיו של הרה"ק האביר יעקב מסאדיגורא זיע"א הרה"ק רבי שלמה'ניו זיע"א הנהיג את הקהל לאחר פטירת אביו בהיותו בן עשרים שנה והיה צדיק נסתר ונהג להתחפש עטה על עצמו בגדים פשוטים ביותר על מנת להסתיר את עצמו, בשעה שהיה אומר תהלים רעד כל גופו באופן מבהיל ונורא. הוא היה שלהבת אש, א פלאם פייער.

בחור ירושלמי אחד, שנהגו במשפחתו שהנשים לובשות גרביים שחורות. רצה גם הבחור להינשא רק לבחורה שתיאות לגרביים שחורות, ולא מצא שידוך כזה. אמרו לו שבכדי להשתדך, עליו לוותר על דרישה זו. אולם הבחור בשלו. לבסוף, כשחלפו השנים ולא מצא שידוך, החליט לנסוע אל הרה"ק רבי שלמה'ניו זיע"א כשנכנס אליו, סיפר לו על דבר המנהג הירושלמי ללבוש גרביים שחורות, ואמר לו שאת כל אשר יורה לו הרבי - יקיים. אמר לו האדמו"ר שלא לוותר, ובירכו שה' יעזור לו ואכן כך הוה, ומצא שידוך כלבבו.

אל הרה"ק רבי שלמה'ניו זיע"א באו מחותנים וטענה בפיהם: פרץ ויכוח בין המשפחות, לאחר שמשפחת החתן דרשה שהכלה תגלח את ראשה לגמרי, ואילו משפחת הכלה לא הסכימה לכך. נסע החתן אל הרה"ק רבי שלמה'ניו זיע"א לשאול כיצד נהגו בסאדיגורא, והחליט שכפי מה שנהגו בסאדיגורא ינהג גם הוא. נכנס הבחור, וסיפר להרה"ק רבי שלמה'ניו זיע"א את המעשה כולו, ושאל בתמימותו:

רבי, היאך נהגו בסאדיגורא בענין תספורת הנשים אמר לו הרה"ק רבי שלמה'ניו זיע"א אף פעם בחיי לא ראיתי, ואינני יודע.

אצל צדיקים רבים היה מנהג, שלאחר פטירת אביהם - נסעו אל צדיקי הדור לקבל 'סמיכה' אולם ברוז'ין לא נהגו כך. אמר הצדיק הרה"ק מרוז'ין זיע"א, שבניו אינם צריכים לכך, ונימוקו עמו: עליהם אומר הפסוק "סמוכים לעד לעולם" - וכל כך למה מפני שהם "עשויים באמת ובישר"

הרה"ק רבי יהודה פתיה זיע"א

כ"ז אב

הרה"ק רבי אברהם עדס זי"ע ה"ה הרה"ק רבי אברהם ענתבי - היה בעל דרגות גבוהות, והוא אשר גילה את הרה"ק רבי יהודה פתיה זי"ע. כאשר הגיע רבי יהודה פתיה מחו"ל עם פירוש 'בית לחם יהודה' על הספה"ק "עץ חיים" הודיעו לרבי אברהם עדס מן השמים על פירוש ה'בית לחם יהודה'. קרא לו רבי אברהם ואמר לו: הלא כתבת פירוש על הס' 'עץ חיים' - מדוע אינך מדפיסו, נענה רבי יהודה פתיה ואמר שאין לו כסף לכך. אמר לו רבי אברהם אני אעזור לך בהדפסת הספר. שאל אותו רבי יהודה מהיכן יודע כבודו על הפירוש שכתבתי, נענה רבי אברהם ואמר הודיעו לי מן השמים על פירושך.

הנה"ק ה'בית לחם יהודה' כותב בפירושו ל'עץ חיים' [שער כ"ו פרק ב'] אודות מצבה של השכינה, ומביא [בשנת תרצ"ו] שנשארו קצת ניצוצות שלא נתקנו, אך רוב רובו של ה'שק' נגמר, וז"ל: בשעה י' מן הלילה מראים אלי במה שיעור ניצוצות היו בזמן נפילתם בקלי' וכמה שיעור ניצוצות נשאר לעת עתה בקלי' כו' והן עתה בשנת תרצ"ו כבר נתרוקנו השקים כולם מן החטים שבהם כאדם המפנה את שקי החטים שלו באוצר וזורק את השקים הלאה. אמנם, עכ"ז לא יבצר שלא ישאר בבל שק ושק מעט חטים כמו בשולי השקים, במקום התפירה ובמקום קפלי השק, וגם דבוקים איזה גרעינים בגוף השק ובנקבים ובקרקע הבית, וכל אותם המ"ן המעלים אותם הקלי' בזמן הזה - הם מן אותם השיריים, ובכל פעם ופעם שמעלים מ"ן הם דופקים על השקים כדי לקבץ מהם מקצת ניצוצי קדושה - להעלותם בסוד מ"ן. ולכן כל הקלי' עדיין הם קיימים בבח אותם הגרעינים, ע"כ ראיתי.

דרכי אמונה

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

דא"ח ועובדות קודש בעריכת השוה"ט וסעודת ההילולא

ליל כ' אב תשפ"ו – חלק א'

הספה"ק האדרת והאמונה אשר הוא זיע"א בעצמו יגע ועמל בה לחזור ולשנן הנאמר שם ומסר שיעורים בכל קצוות תבל בספה"ק זה והוא מוגה ע"י שיעוריו שמסר בהם משך כמה וכמה שנים. וזה עתה עוסקים להאדיר ולהו"ל דבר נאה ומתוקן מספה"ק זה.

אע"כ כנהוג להזכיר ולעסוק בדברי בעל ההילולא נשמיע דבריו הק' בתחילת הספה"ק האדרת והאמונה בד"ה אמונה בהשגחה פרטית מהי ומעתיק שם מהספה"ק 'פרי הארץ' פר' מקץ ומבאר הענין בזה הלשון: "וענין עיניו למטה הוא האמונה בהשגחתו יתברך והסתכלות עיניו ויורדים מטה מטה [פי' שהקב"ה משגיח ומסתכל על כל פרט ופרט, קטן כגדול. 'עיניו למטה' היינו הקשר הפנימי, האמונה בהשגחת ה', שהוא ית' משגיח] מקרני ראמים עד ביצי כינים [פי' הקב"ה משגיח ורואה הכל, מהבריאה הגדולה ביותר עד הבריאה הקטנה ביותר]

מנהגינו מאז ומקדם לשורר בעת סעודת ההילולא של צדיק הניגון המקובל להרה"ק מהאסיאטין זיע"א על פיוט הזכירו לפניו השמיעו לפניו תורה ומצוות ומעשים טובים של שוכני עפר, יזכור אהבתם ויחיה את זרעם שלא תאבד שארית יעקב, שנאמר בסליחות, אשר שם מבקשים אל השי"ת להזכיר ולהשמיע את התורה והמצוות ומעשיו הטובים של בעל ההילולא אשר בזה אנו מתקשרים אל הצדיק וממשיכים שפע גדול עלינו ועושים נייחא לנשמתו בעולמות העליונים וזהו הענין שאמרו ז"ל שפתותיו דובבות בקבר (יבמות צ"ו.). אשר על כן עלינו לספר בצדקתו של כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א בעל ההילולא וכן להשמיע תורתו ולכבודו ולזכרו, ודבר זה ידוע לכאשר לצד החלל הריק שנוצר עם הסתלקותו השאיר אחריו ברכה דרכיו הק' וספריו הק' ובהם דברי תורתו בכל מכמני התורה ובפרט

שבדרך אמונת האדם והסתכלות בהשגחתו יתברך [פי' כפי האמונה שמסתכל האדם בהשגחת ה'] כן ממשיך על עצמו השגחתו. [מבואר כאן יסוד גדול: באופן שהאדם מאמין ומסתכל על השגחת ה', כן הוא ממשיך השגחה מלמעלה. תובעים מהאדם אמונה בהשגחת השי"ת] אם מאמין האדם בהשגחתו בפרטות [על כל פרט ופרט, הריהו] מושגת בפרטיות [וזוכה להשגחה מיוחדת בפרטות] עד נוקף אצבעו ממש [אפילו מכה קטנה באצבעו] שהוא מאתו יתברך [כמאחז"ל בגמ' אין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שמכריזין עליו מלמעלה. במה דברים אמורים, כאשר האדם קשור להשגחה פרטית יש לו ההשגחה עד נוקף אצבעו ממש שהוא מאתו ית']. ואם מסיר עינו מהשגחתו יתברך ואינו מאמין [פי' שאינו מאמין שכל פרט ופרט הוא בהשגחת השי"ת], הריהו ניתן תחת הטבע ונקרא כופר. עכ"ל. ההסתכלות בהשגחתו ית' היא האמונה בהשגחת השי"ת. זה שהאדם אינו מתבונן בהשגחת השי"ת, הרי זה חסרון באמונה.

בהמשך דברי הפה"א שם מבואר שהאדם צריך להעלות כל כאב באמונה, וכשמכעיסים אותו בני-אדם או בני-ביתו, יאמין ויידע שזהו הקב"ה מדבר מתוך גרונו, ולפיכך אין מקום כלל לכעוס על אותו מכעיס. ואף על פי שהכעס בוער בתוכו, צריך לעבוד על עצמו לזכור בשעת הכעס

שכל הכאב נשלח לו מאיתו ית', ואף על פי שאינו יודע בדיוק מה רוצים ממנו בזה - מה רוצה ממנו הקב"ה בכאב הזה ששלח לו, ע"כ יתפלל לה' שיגלה לו. צריך לשאוף להגיע לשפלות עד כדי כך שישמח בעלבונות ובכזיונות שציערוהו הסובבים אותו, במידה שווה כפי שישמח במנת-האוכל הטעים שמגישים לו בבית. שהרי הקב"ה נמצא בכל דבר, וב' הדברים הם מאיתו ית': הן הצער והבזיון והן הדבר הטעים, הכל מהשי"ת, והוא ית' נמצא בכל דבר. זהו תחילת עבודתו, שבשעת הכאבים והנסיונות של כעס או שנאה. יעבוד בשלב שני בענייני התאוות. ודרך זו הינה דרך קשה מאד להולכים בה, שצריכים "לקרוע את עצמם לחתיכות", אולם זוכה לראות בגלוי את הסייעתא דשמיא. ואף על פי כן, גם כשיגיע למדרגות, ולאחר כל העבודה, יידע שלא השיג כלום, אלא נשאר עירום בחוסר כל, וזה נקרא לחיות את הכאב באמונה, היינו כשמבין שאין לו משלו כלום, ויכול להשפיל ולבזות את עצמו בפני ציבור גדול ולספר על נפילותיו לחבריו, וזה כאשר מכיר באמת שבשורשו הוא נואף ר"ל, אף על פי שבפועל אינו עושה מעשה עבירה, אך יש לו הפגם בשורש. לכן בענייני התאוות צריך לבקש מאיתו ית' שלא ייכשל, ואם קרה שנכשל בתאוות או במידת הכעס וכדו' צריך לצעוק על עצמו, ואפילו בקול גדול (במקום שאין אנשים) שהוא כופר

בעיקר וחי על פי 'טבע' כמאמר הרה"ק בעל 'פרי הארץ' שמוכא לעיל. דוד המלך ע"ה אמר (תהלים כג, ג) "נפשי ישובב", ופירושו: גם שובבות הנפש - גם היא מאיתו יתברך. בספה"ק 'תניא' (פרק כ"ט) מבואר העניין בהרחבה, שבשעה שמתגברות בו התאוות, צריך אדם להשפיל עצמו ולומר לעצמו שהוא "גרוע יותר מבעלי החיים הטמאים". כאשר יתבונן בזה, הריהו משפיל את רוח הסטרא אחרא שנכנס בקרבו ועי"ז הוא משתחרר מהשליטה שלהם. וזהו (תהלים נא, יט) "זבחי אלקים רוח נשברה". העבודה הזו שוברת את הרוח הלא טובה. אכן צריך האדם להיזהר שלא להכנס ולהיות בעצבות. הקב"ה ברא את האדם במהלך הזה על מנת שיוציא את הניצוצות הקדושים ולתקן את נפשו של האדם, להפריד את הטוב מהרע שיש בו, והאיך, אלא על ידי זה שישפיל את עצמו ובוזה הוא מפריד את הרע מעליו ונשאר

בטוב. אך צריך לעבוד כיון שדבר זה אינו נעשה בבת אחת. ובדידי הוה עובדא אשר פעל אצלי ישועה נשגבה לפני כמה עשורים מרם לידת אחד ילדי שהיה אז סכנת חיים ממש, וניסה לשלחני אל הרה"ג רי"י פיישר ואל הרה"צ ר' אברהם יוראוויטש זצ"ל שלא הועילו לי ואז נתן לי אזור לתחוב תחת כר היולדת אך העיקר קבע עימי שנאמין באמונה חזקה ואיתנה בהשי"ת שיושיע אותי בעת צרה זו ולא להשתמש כביכול בקמיעות שמועילות בעליל, ושלא יהיה באופן סגולי שלא להסתמך חלילה על הסגולות אלא על השי"ת בלבד ובוזה להמשיך הישועה. וזה הוא הדרך אשר לימדוני והדריכני כל ימיו בדרכי צדק ואמונה, כן יתן ה' שנזכה לדבוק בדרכיו הק' ולאחוז בחזקה בעץ החיים וצדיק באמונתו יחיה - ויחיה את זרעם שלא תאבד שארית ישראל, עדי נזכה לביאת גוא"צ בב"א.

מוסדות דרכי צדק להסיד פוריסוב

מיסודו של
כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זי"ע
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

יוסף ה' עליכם ועל בניכם

חובה נעימה היא לנו להעלות על נס ולהביע ברוב רגשי קודש ותודה את מלוא ההערכה לכל הגי יקרי הערך, אוהבי תורה וחסידות, אשר נשאו בעול עם חבריהם, והתמסרו בלב ונפש, בממונם ובגופם, למען הצלחת ההילולא קדישא של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זי"ע, אשרי חלקם שזכו להיות מזכי הרבים, להרבות כבוד שמים וכבוד הצדיק, ולעמוד לימין מפעל קדוש ונשגב זה במסירות, בעצה, במעשה ובכל מילי דמיטב.

ואלו הן ה"ה

הרה"ג ר' שלמה איזנבערג שליט"א

הרה"ח ר' דוד שטואבר שליט"א

הרה"ח ר' משה אלימלך שטערן שליט"א

הרה"ח ר' יונה הרשלר שליט"א

הרה"ח ר' משה שטיינערטער שליט"א

הרה"ח ר' יואל קאהן שליט"א

הרה"ח ר' יוסף מרדכי קאהן שליט"א

הרה"ח ר' יהודה קאהן שליט"א

הרה"ח ר' יוסף מרדכי בן ר' חיים צבי קאהן שליט"א

הרה"ח ר' יהודה קאהן שליט"א

הרה"ח ר' יאיר גרוס שליט"א

הרה"ח ר' שלמה אברם שליט"א

הרה"ח החפץ בעילום שמו שליט"א

ואחרון אחרון חביב ה"ה

הרה"ג ר' דוד שלמה רבינוביץ שליט"א

בן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אשר הטה שכלו לסבול כל משא ההילולא הקדושה,
וטרם בכל כוחותיו להעמידה על תילה ברוב כבוד והדר.

יהי רצון שזכות בעל ההילולא, אשר שפתותיו דובבות בקבר, תעמוד להם ולכל בני ביתם להיפקד בדבר ישועה ורחמים, בבני חיי ומוזני רווחי, מתוך הרחבת הדעת והשפעת כל טוב, וימלא הקב"ה כל משאלות לבם לטובה, ויזכו לראות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם. "פעלם לא יכבה ושכרם לא יקופח", ותהא משכורתם שלמה מעם בעל הגמולות, וזכות הצדיק תגן בעדם ובעד כל אשר להם לאורך ימים ושנים. אמן.

פ"ב

הרה"ק מוהר"ר

רבי חנניה יוסף עקיבא

רבינוביץ זצוק"ל זי"ע

כ"ק מרן האדמו"ר מפוריסוב

בן כ"ק אדמו"ר הגאון הקדוש

רבי בנימין זצוק"ל זי"ע

נ"י בן אחר בן להרב הקדוש

רבי יהושע אשר מפוריסוב זצוק"ל

היהודי הקדוש מפשיסחה

זצוק"ל זי"ע

דבק באמות כל ימיו

הר"ר פעלים להיטיב ליהודים

שמורת הבקר

ב' לחודש מנחם אב

ז"ד לפ"ק

צ. ב. ה.

מוסדות "דרכי צדק" דחסידי פוריסוב

טיסודו של כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א - בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

ברכת מזל טוב
לאנ"ש שיחי'

שהשמחה במעונם

פרשת ראה תשפ"ז

הרה"צ ר' יהושע אשר רבינוביץ שליט"א

לרגל הולדת הנכד למז"ט

הרה"ג המקובל ר' יודא שיינפלד שליט"א

לרגל הולדת הנכד למז"ט

הרה"ג ר' עמרם אופמן שליט"א

מו"ץ בהעדה החרדית

לרגל שמחת הבר מצוה לנכדו למז"ט

ולרגל נישואי הנכד למז"ט

הרה"ג ר' יוסף חזן שליט"א

לרגל נישואי הנכד למז"ט

הרה"ח ר' אהרן זולס שליט"א

לרגל שמחת הבר מצוה לנכדו למז"ט

הרה"ח ר' מרדכי מאלר שליט"א

בן הרה"ח ר' משה מאלר ז"ל - משב"ק כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

לרגל נישואי הבת למז"ט

הרה"ח ר' יהושע עשיל רובינוביץ שליט"א

לרגל שמחת הבר מצוה לבנו למז"ט

